

مصاحبه با آقای مجید بیات ، عکاس کار آفرین توسط شکیبا چراغی عضو طرح همیار کار آفرین

از دبیرستان دخترانه بنت الهدی صدر منطقه ۴

سلام به همه دانش آموزان طرح همیار کار آفرین ، شکیبا چراغی هستم عضو طرح همیار کار آفرین از دبیرستان بنت الهدی صدر. اول از همه می خواهم از مجتمع فنی ایرانیان تشکر کنم از اینکه طرح قشنگ و مفید همیار کار آفرین را امسال در دبیرستان ما هم برگزار کرده اند . به شخصه برای من این دوره از کلاس ها بسیار مفید بود و امیدوارم بتوانم از آموخته های خود در این دوره در آینده نزدیک استفاده کنم و یک فرد موفق و کار آفرین در جامعه خود باشم . در رابطه با این مصاحبه خدمتتان عرض کنم که تصمیم گرفتم با یک عکاس کار آفرین مصاحبه ای را ترتیب بدهم برای خودم جالب بود که یک عکاس توانسته ۱۸ نفر را در یک عکاسی استخدام کند و حتی در آینده قصد دارد که آن را بیشتر توسعه دهد. برای همین خدمت جناب آقای بیات ، مدیر کار آفرین این عکاسی رسیدم و در ابتدا برایشان توضیح دادم که طرح همیار کار آفرین چیست و این طرح توسط مجتمع فنی ایرانیان با پشتیبانی موسسه کار و تامین اجتماعی در مدارس شهر تهران برگزار می گردد و ایشان هم ابراز خوشحالی نموده و از این طرح و همچنین مصاحبه استقبال کردند . از ایشان، که از اوقات گران بهای خود بخشی را برای مصاحبه با ما ترتیب داده اند کمال تشکر را دارم.

با سلام جناب آقای بیات ، لطفا اگر ممکن است مقداری در مورد کارتان برایمان توضیح دهید؟

عکاسی یک رشته هنری است . بر می گردیم به تاریخچه عکاسی که در آن یک افسر انقلابی به نام ژودرفی نیسه که افسر فرانسه بود اولین عکس را گرفت و تقریبا همیشه گفت مخترع عکاسی ایشون هستند . مخترع عکاسی ژودرفی نیسه است، اما از کی پی برده ایم به عکاسی؟ از اوایل قرون وستا دیدند که نمک های قلیایی یا کلردارژون وقتی مقابل خورشید قرار می گیرد تغییر رنگ می دهد آن ها اول به شکل یک تردستی به آن نگاه می کردند بعد که علم پیشرفت کرد آمدند تحقیق کردند و دیدند که نه ، وقتی این ماده جلوی نور خورشید قرار می گیرد تجزیه می شود . کلر در یک سو و دارژن یا نیترات های نوقول در یک سمت دیگر می رود. آمدند از این علم استفاده کردند در صنعت عکاسی . یک عکاس خوب باید یک مقدار توی علم شیمی هم سر رشته داشته باشد. الان هم که عکاسی دیجیتال شده است ولی من از دیجیتال شروع نکرده ام . من از عکاسی آنالوگ یا غیر دیجیتال شروع کرده ام. همیشه گفت من حول و حوش تقریبا ۲۴،۲۵ سال پیش به صورت حرفه ای این کار را شروع کرده ام . این کار شغل پدری من بود . من ابتدا به ساکن آمدم یک دوربین کوچک گرفتم (دوربین های آنالوگ یا غیر دیجیتال یا نگاتیو خور) یک دوربین زنیت داشتم . (زنیت ۱۲۲ روسی) این کار را شروع کردم. علاقه داشتم به این کار ، دوربینم را دستم می گرفتم هر جا می رفتم به طبیعت ، پارک و .. عکس می گرفتم . یواش یواش چون پدرم این کاره بود وارد عکس آتلیه ای شدم به این صورت هم نبود، ما باید عکس رو نگاتیو می کردیم . نگاتیو ها را می بریدیم جایی به نام تاریک خانه که تنها نوری که در آنجا وجود داشت نور سبز خیلی کم رنگ بود. ما نگاتیو ها را ظهور می کردیم مرحله اول آن را در آب شستشو می دادیم و داخل داروی ظهور می گذاشتیم بعد مجددا آن را می گذاشتیم داخل دارویی به نام ثبوت. داروی ثبوت کارش این بود که تثبیت می کرد رنگ ها را و اثر نوردهی را که نور می پذیرفت جلوی نگاتیو از بین می برد که وقتی عکس را از تاریک خانه در می آوردیم نور رویش اثر منفی نمی گذاشت خنثی می کرد یعنی نقره های اضافی و چیز هایی رو که در عمل عکس برداری نور بهش خورده بود و دیگر نیاز نبود روی عکس باشد را از بین می برد.

آیا پشتیبان مالی داشته اید؟ خیر ، با اندوخته های شخصی خود شروع کردم.

آیا پشتیبان فکری داشته اید؟ بله ، پدرم و دوستان عکاسی که داشت.

میزان تحصیلاتان چقدر است ؟ فوق دیپلم

چه رشته ای ؟ عکاسی

چند تا کارمند زیر دستتان کار می کند؟ حدودا ۱۸ تا ، این را هم اضافه کنم که هنرجو می پذیرم

چند سال است به طور حرفه ای کار می کنید؟ ۲۰ سال

علاقه ای به این کار داشته اید؟ بله زیرا شغل پدری من بوده و من توانستم با نوآوری که در آن ایجاد کردم آن را توسعه دهم.

به تمام آرزوهایتان رسیده اید؟ خیر. یعنی هیچ کس به تمام آرزوهایش نمی رسد.

به نیمی از آرزوهایتان چه ؟ بله به بیشترش

هدفتان از انتخاب این شغل چه بوده؟ هدف خاصی نداشته ام و به نوعی می توان گفت ابراز هنرمندی.

قبل از ورود به این کار تحقیق کرده اید؟ تحقیقم پدرم بوده و از بچگی پیش ایشان کار کردم.

از درآمدهای راضی هستید؟ کسی که وارد این کار میشود نباید دنبال مادیات باشد زیرا این کار عشق و علاقه می خواهد البته درآمدش هم بد نبوده ، راضی ام و در حد متوسط در جامعه زندگی می کنم.

اگر امکان دارد توضیح مختصری به کسانی که می خواهند وارد این کار شوند، دهید؟

من حرفم را تنها به آن هایی که می خواهند وارد این کار شوند نمی گویم ، برای کسانی می گویم که می خواهند کار پیدا کنند اول باید به علاقه هایشان رجوع کنند به هدفشان رجوع کنند وقتی می خواهند بروند دنبال یک کاری باید ببینند هدفشان چیست، آیا ایجاد درآمد می کند، آیا اصلا امرار معاش شما را تامین می کند، چه مقدار نیاز دارین، آیا نیازتان را برآورده می کند، آیا می دانید که در آن موفق می شوید؟ و با دلیل و منطق در این کار پا گذاشته اید.

- شما این همه سوال پرسیدین حالا من میپرسم

بفرمایید؟

- آیا با توضیحات من و دیدن این مکان و نوع کار ما، به این رشته علاقه پیدا کردید؟

خوب اطلاعات خوبی کسب کردم اصلا شغل عکاسی را به این صورت نمی شناختم الان یک شناخت خوبی پیدا کردم قطعا در آینده در خصوص این شغل شریف شما مطالعات بیشتری خواهم کرد.

و از جنابعالی خیلی ممنونم که اجازه دادید با شما هم صحبت شوم امیدوارم که هرچه زودتر به آن آرزوهایی که هنوز نرسیده اید ، دست یابید و من هم خیلی خوشحالم که می توانم شما و کار هنریتان را به دیگر دانش آموزان طرح همیارکارآفرین معرفی نمایم و از آن ها بخواهم که با

پشتکار و تلاش و روحیه کارآفرینانه همانند شما می توانند با دست و پا کردن یک عکاسی حرفه ای در قامت یک فرد موفق در جامعه منشا خدمت باشند . با تشکر

